

Dünya

– fuat arun · 10 Kasım 2014

Bilindik yanları : Bir yarısının sevgilisi tarafından, diğer yarısının da ateşböceklerine benzeyen sokak lambaları tarafından aydınlatıldığı, soluklarımızla kaplı taş küre. Kimine göre yaşaması gerektiği yer, kimine göre de yaşatması gerektiği yer olmuş. Zaman o kadar çabuk akmış ki nelerin neleri yuttuğuna, kimlerin ne acılar çektiğine, hangi aşıkların nasıl sevdalara tutulduklarına, bir gözyaşının bin sene unutulmadığına bizzat kendisi şahit olmuş. Kendisi bunları yaşamamış mı? Elbette yaşamış ama milyonlarca yıl içindeki umut ateşini söndürmemiş, yapması gerekeni en layıkıyla yapmaya çalışmış. Üzüldüğünde gözyaşları sel olmuş, sevdikleri o selde kaybolmuş. Kızdığına gözlerinden ateş fıskırmış dostları ateşin içinde kavrulmuş. Masaya yumruğunu vurduğunda masada ki her şey devrilmiş yıkılmış. Buna tanıklık edenler ancak koltuklarına çakılı kalmayı başarabilmişler.

Aşkına armağanı olan çiçekleri beklide çoğu sevdalıya örnektir, düşmanlarına olan gazabı herkesi korkutmuş. Üzüntülü olduğunda içli biri gibi kalbiyle gözyaşlarını birleştirmeyi başarmıştır.

Yorganı ve uykusu :

Dünyaya gelmiş olan onca mutluluk arasından rastlanan şu acıklı hikayeler yok mu? Kim bilmez ki onları. Bir kendini bilmez yüzünden, dünyaya sevgi saçan gözlerin nasıl ışığını kaybettiğini ve daha sonra bir tesadüfle ya da öyle olacağı için gözlerinde ki ışığın tekrar saçılmaya başladığını görmek ne kadar güzel. Baharın bize hediye edilmesi, elimizde tuttuğumuz ipin ucunda ki; rüzgarla dans eden uçurtmayı seyretmek. Ya da çocuğunuzun size ilk bakışının tadını çıkarmak gibi güzelliklerine şahit olmak var. Bizler ise : İnsan bu dünyaya neden geldiğini bilmesi gerek. Görünmek için mi yoksa unutulmamak için mi? Mesela bir Mevlana'ya bakın, bir Fuzuli'ye ya da Nazım Hikmet'e . Onların bedenleri çoktan toprak oldu ama kütüphanelerde hala onlar dolaşıyor bizler görmesekte. Bizlere kelime dünyalarını, aklından geçirdiklerini, hayatlarını yani kitaplarını hediye ettiler.

Bizi ancak yazmak, insanlık adına iyi işler, buluşlar yapmak, okuyucunun hislerine tercüman olmak ölümsüzlüğe götürür. Maksat bakmak değil, maksat görmek.